

Én vagyok a jó Pász-tor, és is-me-rem e-nyé-i- met, s ismernek engem

e-nyé-im, al-le- lu- ja, al-le-lu- ja. (8.t.) *

(Feltámadt a jó Pásztor, † aki életét adta /juhaiért * és meghalt az ő nyájáért, /alleluja.)

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmben, * zöldellő réteken ad helyet /nékem. Csöndes folyóvizek mellett nevelt föl /engem * felüdítette az én /lelkemet. **Ant.** Az igazság ösvényein vezetett /engem * az ő ne/véért. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem. **Ant.** A te vessződ és pásztor/botod * megvigasztal /engem. Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim szégyent /valljanak.

D.U. 103

1. Úr Krisztus feltámadott, ránk malasztja áradott, szent vérének hullása lőn pokolnak romlása. **R.) Megváltotta Isten mind e világot szent halálával.**
2. Első Ádám vétkezett, mindnyájunkat megsebzett, de a kegyes Úristen könyörült az emberen. **R.)** 3. Új Ádám lett szent Fia, életünket újítja, poklok zárját megtöri, rabságunkat elveszi. **R.)** 4. Méltó azért vigadni, Húsvét titkát dicsérni, éljünk az új életnek, adjunk hálát Istennek. **R.)**

D.U. 111

1. Krisztus virágunk, szép termő águnk.
R) Feltámadt Krisztus, vigadjunk a bűnből mink is támadjunk!
2. Ki feküdt sírban, felkele vígan. **R)**
3. Felkele fényünk, Krisztus reményünk. **R)**
4. Jézus, hogy felkelt, Szentírás bételt. **R)**
5. Jézusnak éljünk, semmit ne féljünk! **R)**
6. Dicsőség legyen Istennek égben. **R)**

ZÁRÓÉNEK: D.U. 108

1. Feltámadott Krisztus megváltásunkra, utat nyitott mennyországba örök boldogságra.
2. Ádám bűne miatt mind bűnbe estünk, az Istennek kegyelmére méltók nem lehettünk. 3. De a Krisztus Jézus terhünk fölvette, a hatalmas Atyaistent értünk engesztelte. 4. „Feltámadott Krisztus”! sokszor kiáltjuk, de a bűnnek nagy rútságát jaj, mégsem utáljuk. 5. Hogyha bűnben élünk és meg nem térünk, akkor Krisztus kínhalála nem használ minékünk. 6. Támadjunk fel azért minden bűnünkől, hogy örömmel részesüljünk húsvét kegyelméből.

Szerk Józsa D.

HÚSVÉT 4. VASÁRNAPJA

Húsvét negyedik vasárnapját a Jó Pásztor vasárnapjának nevezzük, amikor templomainkban lelkipásztorainkról, papjainkról, illetve a papi és szerzetesi hivatásról szoktunk megemlékezni. Krisztus sokszor láthatta a nyáját terelgető, a nyájról gondoskodó, a nyáját védő pásztorembert. Ezt a hasonlatot önmagára alkalmazta: ő is gondoskodik a nyáj táplálékáról, ő is védi nyáját, és az üdvösség útján vezet.

SZENTÍRÁSI SZAKASZOK // A Év ApCsel 2, 14a, 36- 41 / 1Pét 2, 20b-25 / Jn 10, 1-10 //
B Év ApCsel 4, 8-12 / 1 Jn 3, 1-2 / Jn 10, 11- 18 // C Év ApCsel 13, 14. 43-52 / Jel 7, 9. 14b-17 / Jn 10, 27-30

Mindenható, örök Isten, vezess minket a mennyország boldog közösségébe. Jusson el híveid gyöngé nyája oda, ahová előttünk ment Jézus, a mi erős Pásztorunk. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

GYÚJTÓÉNEK: D.U. 96

1. Az Isten igaz napja ez, - szent fényességgel tiszta nap, - a drága vér ma mossa le - a világ szörnyű bűneit. 2. Hitetlen hite visszatér, - ma újra látnak a vakok, - s kibem nem old fel rettegést, - ha látja: megtér a lator!? 3. Keresztjét jóra váltja ő, - gyors hittel Jézust kérleli,- igazként sokat megelőz, - az Úr országát elnyeri. 4. Ámulnak mind az angyalok, - látván a testi büntetést, - s hogy Krisztushoz tér a gonosz, - boldog életet érdemel. 5. Csodálatos misztérium, - világ szennyét hogy mossa le, - mindenki bűnét elveszi, - test vétkét tisztítván a test. 6. Lehet-e ennél nagyszerűbb: - vétket bocsát az irgalom, - félelmet old a szeretet, - s új életet szül a halál!? 7. Saját csalétkét falja fel, - magát köti meg a Halál, - meghal mindenki Élete, - s felkél, mint minden élete! 8. Elér mindenkit a Halál, - de feltámad mind a halott, - s pusztítva, ütve a Halál, - csak maga vesztét nyögheti. 9. Kérünk, teremtő Istenünk, - vigadva Húsvét ünnepén: - ne ártsd nekünk a halál, - véd meg örökre népedet! 10. (Meghajolva) Urunk, tenéked glória, - aki legyőzted a halált, - az Atyát és Szentleket is - dicsérjük minden századon. Ámen.

D.U. 110

1. **Üdvözítőnk feltámadott,** - Alleluja, Alleluja, - szenteljük vígan e napot, -
Alle, Alleluja.
2. A **Messiás feltámadott,** - Alleluja, Alleluja, - beteljesült mi íratott, -
Alle, Alleluja.
3. **Életadónk feltámadott,** - Alleluja, Alleluja, - kegyelme most kiáradott, -
Alle, Alleluja.
4. **Vigasztalónk feltámadott,** - Alleluja, Alleluja, - elűzte már a bánatot, -
Alle, Alleluja.
5. **Örömnapunk feltámadott,** - Alleluja, Alleluja, - ránk oly szép hajnal virradott, -
Alle, Alleluja.

INTROITUS: D.U. 100b / 4 MISERICORDIA DOMINI 32. zs 5.6. 1. v.

Az Úr szeretete először a teremtésben nyilatkozott meg, amikor örök Igéje által megalkotta a mennyet és a földet. Másodszor akkor töltötte be irgalma a földet, amikor földre küldött Igéjének húsvéti misztériumai által mindent, minket is újjáteremtett.

Az Úr ir-gal-ma be-töl-ti a föl-det, az Úr i-gé-je ál-tal let-tek az e-gek,

al-le-lu-ja. (4.t.) † *

Örvendeztetek igazak az /Úrban, * az igazakhoz illik a / dicséret! **Ant.**

Dicsőség az Atyának és / Fiúnak * és Szentlélek / Istennek.

Miképpen kezdetben vala, most és / mindenkor *és mindörökkön örökké /Ámen. **Ant.**

Vagy: INTROITUS: D.U. 100 c PASTOR BONUS Jn 10, 11 / 22. zs.

Krisztus a jó pásztor, aki húsvétkor életét adta értünk, a kegyelemnek, Egyházának, tanításának, szentségeinek dús legelőjére vezetett, feltámadásával elvette a haláltól való félelmet, s a szentmisében asztalt terít nekünk, a mennyei lakoma előképeként.

A jó pász- tor táp- lál-ja ju-ha-it al-le-lu-ja, s é-le-tét ad- ja ér- tük

al-le-lu-ja, al-le-lu-ja. (5.t.) *

Az Úr az én pásztorom, nincsen hiányom /semmiben, * zöldellő réteken ad helyet /nékem. Csöndes folyóvizek mellett nevelt föl /engem * felüdítette az én /lelkemet.

Ant. Ha a halál völgyében járok is, nem félek a /rossztól, * mert te ott vagy /velem.

Asztalt terítesz /nekem * hogy szorongatóim szégyent /valljanak! **Ant.** Dicsőség az

Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek. Miképpen kezdetben vala, most és

/mindenkor, * és mindörökkön örökké /ámen. **Ant**

GRADUALE: D.U. 100 / 1 HÆC DIES / LAPIDEM 117. zs. 24. 22.

A Graduale a legfontosabb húsvéti zsoltárt idézi: Isten az idők Úra, s neki a legfőbbeségebb alkotása ez a nap, mindazzal együtt, amit e nap tartalmaz.

Ez az a nap melyet az Úr szerzett nekünk:örvendezzünk s vigadjunk rajta.

V: A kő, amelyet az építők elvetettek, * az lett most Szegletkővé. **Ez az a nap...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Az Úr nékem pásztorom, * ínséget nem kell látnom. 22. zs. 1. v.

B A kő, amelyet az építők félredobtak, * íme az lett szegletkővé. 117.zs.22. v.

C Mi az ő népe vagyunk, * és legelőjének nyája. 99. zs. 3c. v.

ALLELUJA: EGO SUM PASTOR BONUS Jn 10, 14

V: Jézus mondja: † Én vagyok a jó Pásztor, *

ismerem juhaimat, és juhaim ismernek engem.

OFFERTORIUM: G. H. 198 DEUS, DEUS MEUS 6.zs. 2. 5. 2. 3.7. 8.

A Krisztussal együtt felkelt lélek, a húsvét örömeivel betöltve, az örök virradat után sóvárog, s a mennyei szentély után, melynek örömét már előre ízleli az Eucharisziában.

E: Al-le- lu-ja. N: Al-le- lu-ja.

V: Is- ten, én Istenem, tehozzád ébredek vir- ra-dat-kor, * és a te nevedben

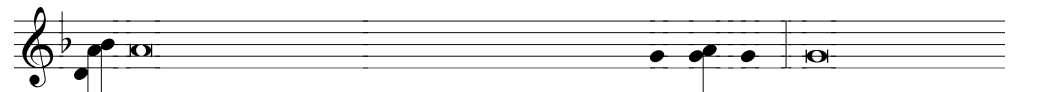
emelem föl a ke- ze- i- met. Al-le- lu-ja. V: Té-ged szomjazik az én

lelkem, utánad sóvárog az én tes-tem is, * hogy lás-sam hatalmat és

di-cső-sé- ge-det. N: Al-le- lu-ja, al - le - lu - ja.

V: Reg-gel is rólad gondolkodom, mert te lettél se- gi-tóm,* és szárnyad

ányékában ör-ven- de- zek. Al-le-lu-ja, al-le- lu-ja, al-le- lu-ja.